

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 2425/01.04.2026

București, Consiliul Economic și Social

Bp. 143, 7.4.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea

Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Comisiunea permanentă a Senatului

(b143/11.03.2026)

263. 20.04.2026

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea

Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (b143/11.03.2026)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 1.04.2026, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarele **observații**:

- expunerea de motive are o eroare de calificare profesională care se prelungește în textul propunerii legislative:
 - în expunerea de motive inițiatorii includ asistenții medicali în categoria „personalului auxiliar”, alături de infirmieri și brancardieri. Pentru modificarea art. 652 alin. (1) se folosește formula „*personalului medico-sanitar, respectiv personalul medical și auxiliar*”;

- analiza comparativă relevă faptul că actuala redactare a art. 652 nominalizează explicit categoriile de personal protejat - medic, asistent medical, șofer de autosanitară și ambulanțier - alături de formula „orice altă categorie de personal din sistemul sanitar”;
- în consecință, propunerea legislativă nu vizează doar o simplă extindere a protecției, ci operează o modificare a terminologiei juridice privind subiectul pasiv al infracțiunii, substituie care ridică rezerve sub aspectul preciziei și necesității;
- asistentul medical nu este „personal auxiliar”:
 - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România reglementează distinct profesia de asistent medical generalist, profesia de moașă și profesia de asistent medical, având autonomie în exercitarea actului de îngrijire, și, foarte relevant aici, pregătește personalul sanitar auxiliar. Chiar legea profesională îl așază, deci, pe asistentul medical într-o categorie distinctă față de personalul auxiliar, nu în interiorul ei;
 - Ordinul nr. 1470/2011 pentru aprobarea criteriilor privind angajarea și promovarea în funcții, grade și trepte profesionale a personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar infirmă direct teza din expunerea de motive: acest ordin, care stabilește criteriile de angajare și promovare în funcții pentru personalul contractual din unitățile sanitare publice, are o structură extrem de clară: după capitolul privind personalul de specialitate medico-sanitar cu studii superioare, urmează un capitol distinct intitulat „Asistenți medicali și alte categorii de personal sanitar cu pregătire superioară, superioară de scurtă durată, postliceală sanitară sau medie”, unde sunt enumerate funcțiile de asistent medical principal/asistent medical. Apoi separat apare capitolul „Personal auxiliar sanitar”, unde sunt trecuți infirmiera, brancardierul, ambulanțierul și șoferul autosanitarei. Din perspectiva acestui ordin, a spune că asistentul medical face parte din personalul auxiliar este pur și simplu greșit;
 - de asemenea, raportarea la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, conduce la aceeași concluzie - Anexa nr. II cap. I pct. 2 din Legea-cadru nr. 153/2017 privește „personalul de specialitate medico-

sanitar (din care face și asistentul medical) și auxiliar sanitar” din unități sanitare și unități de asistență medico-socială. Cu alte cuvinte, la nivelul familiei ocupaționale relevante pentru sănătate, asistentul medical nu este tratat ca „auxiliar”, ci ca personal de specialitate medico-sanitar;

- propunerea legislativă prezintă o deficiență de rigoare legislativă, utilizând o terminologie imprecisă care nu se corelează cu terminologia uzitată în prezent:
 - formula propusă de legiuitor - „*personalul medico-sanitar, respectiv personalul medical și auxiliar*”- nu reproduce formula consacrată în legislația incidentă sectorului sanitar;
 - actele sectoriale folosesc formule precum „*personal de specialitate medico-sanitar*”, „*asistenți medicali și alte categorii de personal sanitar*”, „*auxiliar sanitar*” sau „*alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar*”;
 - în plus, Ordinul nr. 1470/2011 și Ordinul nr. 1224/2010 privind aprobarea normativelor de personal pentru asistența medicală spitalicească arată că pe lângă medici, asistenți medicali și auxiliar sanitar există și alte categorii relevante: asistent de farmacie, asistent social, educator-puericultor, statistician medical, registrator medical, autopsier, dar și chimiști, biologi, biochimiști, farmaciști, psihologi, kinetoterapeuți;
 - propunerea legislativă nu explică limpede dacă și cum intră toate aceste categorii în noțiunea de „*personal medical și auxiliar*”, deși scopul declarat în Expunerea de motive este tocmai eliminarea incertitudinii.
- Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cere ca actele normative să fie redactate într-un limbaj clar, precis și lipsit de echivoc: aceleași noțiuni trebuie exprimate prin aceiași termeni:
 - în acest sens, pentru a respecta această lege, propunerea legislativă trebuie să se integreze în ansamblul legislației și să evite paralelismele ori necorelările. Or, aici propunerea legislativă abandonează termenii consacrați ai legislației sanitare și introduce o formulă proprie, parțial eronată și parțial neclară, chiar într-un text cu semnificație penală, generând dificultate în identificarea exactă a persoanelor protejate;
- este necesară înlocuirea sintagmei „*personalul medico-sanitar, respectiv personalul medical și auxiliar*” cu terminologia consacrată: „*personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar*”, din categoria personalului auxiliar sanitar făcând parte atât ambulanțierul, cât și șoferul autosanitarelor (a de vedea

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice). De asemenea, expunerea de motive trebuie corectată prin eliminarea asistenților medicali din categoria „personal auxiliar”;

- prin introducerea alin. (6) la art. 652 din propunerea legislativă se dorește extinderea protecției printr-o soluție apropiată de ultraj, în sensul că propunerea legislativă prevede aceleași pedepse și pentru fapte comise împotriva unui membru de familie al personalului medical:
 - însă, în Codul penal, protecția membrului de familie la ultraj și la ultrajul judiciar există numai pentru faptele comise în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu atribuțiile de serviciu;
 - inițiativa legislativă preia doar ideea aceleiași pedepse, dar nu și această condiție sine qua non de legătură cu serviciul; mai mult, trimite global la „condițiile alin. (1)-(5)”, deși un membru de familie nu poate fi, logic, aflat în „*exercițiul funcțiunii*”. În această redactare, textul este ambiguu și susceptibil de interpretări divergente, inclusiv din perspectiva exigențelor de claritate și previzibilitate a legii.

p. Președinte,

Sterică FUDULEA

